

Piasecka, Agnieszka

Wewnętrzne zapewnienie jakości w polskiej uczelni w świetle standardów i wskazówek Europejskiego Obszaru Szkolnictwa Wyższego

Zeszyty Naukowe Ostrołęckiego Towarzystwa Naukowego 27, 592-600

2013

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych oraz w kolekcji mazowieckich czasopism regionalnych mazowsze.hist.pl.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

WEWNĘTRZNE ZAPEWNIENIE JAKOŚCI W POLSKIEJ UCZELNI W ŚWIETLE STANDARDÓW I WSKAZÓWEK EUROPEJSKIEGO OBSZARU SZKOLNICTWA WYŻSZEGO¹

INTERNAL SYSTEM OF QUALITY ASSURANCE IN POLISH UNIVERSITY IN VIEW OF STANDARDS AND INDICATIONS IN THE EUROPEAN HIGHER EDUCATION AREA

Wstęp

Podpisanie w 1999 roku Deklaracji Bolońskiej zapoczątkowało współpracę między państwami europejskimi w dziedzinie edukacji na poziomie wyższym. Działania podejmowane w ramach tej współpracy obejmują m.in. budowanie porównywalnych systemów kształcenia poprzez określanie wspólnych wytycznych dotyczących zapewnienia² jakości. Szczególną rolę w procesie opracowywania systemów zapewnienia jakości odgrywa opracowany przez Europejskie Stowarzyszenie na rzecz Zapewnienia Jakości w Szkolnictwie Wyższym oraz opublikowany w 2005 roku dokument pt. *Standardy i wskazówki dotyczące zapewnienia jakości kształcenia w Europejskim Obszarze Szkolnictwa Wyższego*. Wskazówki zawarte w tym raporcie dotyczą wewnętrznego i zewnętrznego zapewnienia jakości w obszarze kształcenia w instytucjach szkolnictwa wyższego.

* dr, Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie.

¹ Projekt został sfinansowany ze środków Narodowego Centrum Nauki.

² Zapewnienie jakości należy rozumieć jako działania służące utrzymaniu lub doskonaleniu jakości, w szkolnictwie wyższym obejmuje ono takie procesy jak: ocena, akredytacja, przegląd, audyt. Zewnętrzne zapewnienie jakości oznacza funkcjonowanie w otoczeniu szkół wyższych niezależnych instytucji zajmujących się oceną jakości, natomiast wewnętrzne – działania podejmowane przez same uczelnie, opierające się przede wszystkim na samoocenie. Działania te powinny mieć charakter systemowy, stąd można mówić o zewnętrznych lub wewnętrznych systemach zapewnienia jakości.

Celem niniejszego opracowania jest przedstawienie europejskich standardów dotyczących wewnętrznego zapewnienia jakości w szkolnictwie wyższym oraz ocena wybranego systemu zapewnienia jakości funkcjonującego w polskiej uczelni pod kątem spełniania tych standardów.

Europejskie standardy i wskazówki dotyczące wewnętrznego zapewnienia jakości kształcenia w szkolnictwie wyższym

Celem opracowania standardów i wskazówek dotyczących wewnętrznego zapewnienia jakości kształcenia w szkołach wyższych jest m.in.³:

- poprawa kształcenia na poziomie wyższym w Europejskim Obszarze Szkolnictwa Wyższego,
- pomoc instytucjom szkolnictwa wyższego w doskonaleniu jakości,
- zbudowanie odpowiedniego otoczenia dla pracy agencji zapewnienia jakości,
- spowodowanie transparentności zewnętrznego zapewnienia jakości.

Standardy te obejmują⁴:

1) posiadanie przez uczelnię polityki i związanych z nią procedur w zakresie jakości oferowanych usług oraz realizowanie strategii na rzecz ciągłej poprawy jakości,

2) zatwierdzanie, monitoring oraz okresowy przegląd programów studiów oraz ich efektów,

3) ocenianie studentów według przyjętych kryteriów,

4) zapewnienie jakości kadry dydaktycznej poprzez posiadanie metod gwarantujących, że nauczyciele akademicy prowadzący zajęcia posiadają odpowiednie kwalifikacje,

5) posiadanie określonych zasobów do nauki oraz środków wsparcia dla studentów,

6) posiadanie systemów informacyjnych służących do gromadzenia i przekazywania informacji dotyczących skutecznego zarządzania oferowanymi programami studiów i innymi działaniami,

7) publikowanie informacji dotyczących oferowanych programów studiów i ich efektów.

W tabeli 1 przedstawiono charakterystykę ww. standardów.

³ „Standardy i wskazówki dotyczące zapewnienia jakości kształcenia w Europejskim Obszarze Szkolnictwa Wyższego”, Europejskie Stowarzyszenie na rzecz Zapewnienia Jakości w Szkolnictwie Wyższym, Helsinki 2005, s. 13

⁴ Ibidem, s. 6.

Tabela 1

Charakterystyka standardów i wskazówek dotyczących wewnętrznego zapewnienia jakości w szkołach wyższych

Standard	Wskazówki
Uczelnia powinna posiadać politykę i określone procedury w zakresie jakości oferowanych usług oraz realizować strategię na rzecz ciągłej poprawy jakości.	Polityka powinna zawierać deklaracje na temat celów oraz wskazywać na sposoby ich realizacji. Procedury oraz instrukcje mogą stanowić źródło szczegółowych informacji z tego zakresu. Polityka powinna dotyczyć m.in: relacji pomiędzy działalnością dydaktyczną a badawczą danej szkoły; organizacji systemu zapewnienia jakości, zaangażowania studentów w zapewnienie jakości, obowiązków poszczególnych organów i jednostek organizacyjnych w zapewnieniu jakości.
W uczelni powinny funkcjonować mechanizmy dotyczące zatwierdzania, monitoringu oraz przeglądu programów i ich efektów.	Zapewnienie jakości programów i ich efektów powinno obejmować: rozwój oraz publikację efektów kształcenia; zwrócenie uwagi na treść programów; regularne uzyskiwanie opinii od pracodawców; udział studentów w zapewnieniu jakości oraz monitorowanie ich postępów; dostępność odpowiednich zasobów wspomagających naukę.
Ocenianie studentów powinno odbywać się na podstawie przyjętych kryteriów.	Procedury oceniania studentów powinny: umożliwiać ocenę realizacji zakładanych efektów kształcenia; zawierać jasno określone kryteria przyznawania ocen, być dostosowane do celów; podlegać administracyjnym kontrolom.
Uczelnia powinna posiadać metody gwarantujące, że kadra prowadząca zajęcia posiada odpowiednie kompetencje.	Kadra dydaktyczna jest najważniejszym zasobem uczelni. Istotne jest aby posiadała wymagane kompetencje. Szkoły wyższe powinny stosować odpowiednie procedury rekrutacji, a pracownicy mieć możliwość rozwijania swoich umiejętności.
Posiadanie przez uczelnię wystarczających zasobów wspomagających naukę studentów.	Istotne jest posiadanie przez uczelnię takich zasobów jak: dobrze wyposażona biblioteka; nowoczesna infrastruktura dydaktyczna, dostęp do komputerów oraz sprawowanie opieki personelu szkoły nad studentami.
Uczelnia powinna posiadać systemy informacyjne służące do gromadzenia i przekazywania informacji dotyczących skutecznego zarządzania oferowanymi programami studiów i innymi działaniami.	Systemy informacyjne powinny gromadzić dane na temat: wyników osiąganych przez studentów; zdolności do zatrudnienia przez absolwentów; zadowolenia studentów z programów nauczania; profilu populacji studentów; skuteczności wykładowców; dostępnych zasobów naukowych; własnych mierników efektywności pracy szkoły.
Uczelnia powinna publikować informacje dotyczące oferowanych programów studiów i ich efektów.	Publikowane informacje powinny mieć charakter bezstronnych oraz dotyczyć: oferowanych programów studiów i ich efektów; stosowanych procedur w zakresie kształcenia; opinii oraz miejsca pracy absolwentów.

Źródło: opracowanie własne na podstawie: „Standardy i wskazówki dotyczące zapewnienia jakości kształcenia w Europejskim Obszarze Szkolnictwa Wyższego”, Europejskie Stowarzyszenie na rzecz Zapewnienia Jakości w Szkolnictwie Wyższym, Helsinki 2005, s. 14–18.

Uwzględnienie standardów i wskazówek przedstawionych w tabeli 1 pozwoli m.in. na⁵:
– rozwój instytucji szkolnictwa wyższego promujących ważne osiągnięcia intelektualne,

⁵ Ibidem, s. 13.

– stworzenie wspólnych ram odniesienia na rzecz kształcenia na poziomie wyższym w Europie, wśród sygnatariuszy Deklaracji Bolońskiej.

Regulacje prawne dotyczące zapewnienia jakości w polskich uczelniach

Funkcjonowanie polskich szkół wyższych reguluje przede wszystkim Ustawa z dnia 27 lipca 2005 roku Prawo o szkolnictwie wyższym. W obszarze zapewnienia jakości zawarte są w niej informacje dotyczące Polskiej Komisji Akredytacyjnej (PKA) – organu, który ocenia jakość kształcenia w uczelniach⁶. Natomiast szczegółowe wymagania, także z tego zakresu określają uchwały PKA oraz rozporządzenia ministra nauki i szkolnictwa wyższego. Wskazują one na:

- warunki, jakie muszą spełniać jednostki organizacyjne uczelni, aby prowadzić studia na określonym kierunku i poziomie kształcenia,
- warunki, jakie musi spełniać program kształcenia uwzględniając: efekt kształcenia, proces kształcenia, sposób weryfikacji efektów,
- warunki oceny programowej kierunków studiów,
- warunki oceny instytucjonalnej jednostki organizacyjnej uczelni, uwzględniającej m.in. funkcjonowanie i doskonalenie systemów zapewnienia jakości kształcenia,
- szczegółowe warunki tworzenia i funkcjonowania filii oraz zamiejscowej podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni.

standardy kształcenia na poszczególnych kierunkach realizowanych przez uczelnie.

W Polsce zapewnienie jakości w szkołach wyższych opiera się na:

- systemie akredytacji państwowej i środowiskowej stanowiących zewnętrzny model zapewnienia jakości oraz
- wewnętrznych systemach zapewnienia jakości w uczelniach.

Konieczność wdrożenia w polskich uczelniach wewnętrznych systemów zapewnienia jakości od roku akademickiego 2007/2008 wprowadziło stosowne rozporządzenie ministra nauki i szkolnictwa wyższego⁷. Jednakże zapisy w nim zawarte nie precyzowały elementów, z jakich powinien składać się system. Aktualnie, załącznik 2 do Uchwały nr 461/2012 Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej dotyczący oceny instytucjonalnej szkoły wyższej zawiera kryteria oceny wewnętrznego systemu zapewniania jakości. Kryteria te mogą stanowić wytyczne do jego opracowania, bowiem dotyczą one⁸:

- przepisów stanowiących podstawę działania systemu,
- systemu podejmowania decyzji dotyczących zarządzania jakością,
- procedur zapewnienia jakości stanowiących podstawę weryfikacji wszystkich czynników wpływających na jakość kształcenia,
- mechanizmów weryfikacji i doskonalenia systemu.

⁶ Ustawa z dnia 27 lipca 2005 roku Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U., nr 164, poz. 1365 z późn. zm.), art. 11a.

⁷ Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 12 lipca 2007 r. w sprawie standardów kształcenia dla poszczególnych kierunków, a także trybu tworzenia i warunków, jakie musi spełniać uczelnia, by prowadzić studia międzykierunkowe oraz makrokierunki (Dz. U. z 2007 r., nr 164, poz. 1166), § 3.1

⁸ Załącznik nr 2 do Uchwały nr 461/2012 Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej, s. 6–11, www.pka.edu.pl/index.php?page=akty_pw_uid (dostęp: 07.06.2013).

Warto przypomnieć, że badania przeprowadzone w 2008 roku wskazały, że wewnętrzne systemy zapewnienia jakości w polskich uczelniach opierają się z reguły na „tradycyjnych” elementach oceny jakości kształcenia, tj. ocenie okresowej nauczycieli, przestrzeganiu standardów nauczania, badaniu opinii studentów⁹.

Ocena wewnętrznego systemu zapewnienia jakości kształcenia w wybranej polskiej uczelni¹⁰

W tej części opracowania zostanie przedstawiony Wewnętrzny System Zapewnienia Jakości Kształcenia (WSZJK) funkcjonujący na Wydziale Mechanicznym Uniwersytetu Zielonogórskiego. Do dokumentów związanych z jego opracowaniem i wdrożeniem zostały zaliczone:

1) Ustawa z dnia 18 marca 2011 roku o zmianie ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym, ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki oraz o zmianie niektórych innych ustaw.

2) Statut Uniwersytetu Zielonogórskiego.

3) Regulamin studiów na Uniwersytecie Zielonogórskim.

4) Uchwała Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego nr 319 z dnia 26 września 2007 r. w sprawie wewnętrznego systemu zapewnienia jakości kształcenia.

5) Strategia Wydziału Mechanicznego zatwierdzona Uchwałą Rady Wydziału Mechanicznego.

6) Misja Wydziału Mechanicznego zatwierdzona Uchwałą Rady Wydziału Mechanicznego.

7) Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 2 listopada 2011 r. w sprawie Krajowych Ram Kwalifikacji dla Szkolnictwa Wyższego.

8) Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego w sprawie warunków oceny programowej i oceny instytucjonalnej z dnia 29 września 2011 r.

System ma służyć monitorowaniu procesu kształcenia w celu ciągłego podnoszenia jakości zgodnie z misją i strategią Uczelni oraz Wydziału, co wskazuje że zapewnienie jakości ma strukturę dwupoziomową obejmującą Uczelnię oraz Wydział.

Strategiczny cel WSZJK został określony jako: *najwyższa jakość kształcenia gwarantująca absolwentom wysoką konkurencyjność na rynku pracy*, natomiast pozostałe cele to:

- stymulowanie ciągłego doskonalenia jakości kształcenia,
- podnoszenie poziomu wykształcenia absolwentów,
- szerokie informowanie o działaniach doskonalących jakość kształcenia na Wydziale.

⁹ Szerzej zob.: A. Piasecka, *Wybrane aspekty zapewnienia jakości kształcenia w edukacji na poziomie wyższym*, „Zeszyty Naukowe OTN” 2011, z. XXV, s. 546.

¹⁰ Opisu wewnętrznego systemu zapewnienia jakości dokonano na podstawie: Wewnętrzny System Zapewnienia Jakości Kształcenia na Wydziale Mechanicznym Uniwersytetu Zielonogórskiego, www.wm.uz.zgora.pl/wm/images/doc/WSZJK/Wydzialowy_WSZJK-zatwierdzony_RW_14_11_12.pdf (dostęp: 12.06.2013).

Zapewnienie ciągłego podnoszenia jakości kształcenia na Wydziale odbywa się poprzez:

- 1) prowadzenie polityki zapewnienia jakości kształcenia,
- 2) projektowanie programów kształcenia i planów studiów zgodnie z KRK¹¹,
- 3) dobór i doskonalenie kwalifikacji kadry dydaktycznej,
- 4) bieżące monitorowanie procesu kształcenia wraz z oceną jego zgodności z planami oraz KRK,
- 5) coroczną ocenę programów kształcenia z uwzględnieniem efektów kształcenia oraz prawidłowości przypisywania punktów ECTS,
- 6) coroczną ocenę poziomu prac dyplomowych,
- 7) określenie zasad oceniania studentów,
- 8) stosowanie systemu antyplagiatowego,
- 9) określenie odpowiedzialności za zapewnienie jakości kształcenia przez władze uczelni, władze instytutów oraz kadre dydaktyczną.

Na Wydziale została opracowana polityka jakości, która jest przedstawiona na rysunku 1.

Rysunek 1

Polityka Jakości Wydziału Mechanicznego UZ

POLITYKA JAKOŚCI

1. Dążenie do osiągnięcia wysokiej jakości kształcenia dotyczy wszystkich pracowników oraz działań odnoszących się do każdego obszaru aktywności Wydziału. Wyraża się to w koordynacji i operacyjnym zarządzaniu procesami dydaktycznymi i administracyjnymi oraz określeniu mechanizmów rejestrowania i dokumentowania tych procesów.

2. Władze Wydziału w celu zapewnienia wysokiej jakości kształcenia: upowszechniają wiedzę na temat uczelnianego i wydziałowego WSZJK oraz wynikających z niego zadań dla wszystkich pracowników Wydziału; monitorują, weryfikują, doskonalą WSZJK i aktualizują jego cele; zapewniają niezbędne zasoby dla sprawnego funkcjonowania WSZJK; monitorują potrzeby i oczekiwania studentów i pracodawców.

3. Za szczególnie ważny element polityki jakości uznaje się badania ankietowe. Ich celem jest uzyskanie informacji i opinii studentów i absolwentów o prowadzonych zajęciach dydaktycznych oraz obsłudze procesu kształcenia, a także pracodawców o kompetencjach absolwentów.

4. Wyniki ankiet stanowią podstawę do doskonalenia procesu kształcenia, a także są wykorzystywane do okresowej oceny nauczycieli akademickich.

Źródło: „Wewnętrzny System Zapewnienia Jakości Kształcenia na Wydziale Mechanicznym Uniwersytetu Zielonogórskiego”, & 1, www.wm.uz.zgora.pl/wm/images/doc/WSZJK/Wydzialowy_WSZJK-zatwierdzony_RW_14_11_12.pdf (dostęp: 12.06.2013).

¹¹ KRK – Krajowe Ramy Kwalifikacji to opis określonych kwalifikacji uzyskanych w procesie kształcenia na określonym poziomie edukacji w określonym kraju. KRK powinny być kompatybilne z Europejskimi Ramami Kwalifikacji (ERK). Szerzej zob.: M. Tutko, *Metodyka zastosowania Krajowych Ram Kwalifikacji dla kierunku studiów Zarządzanie na Wydziale Zarządzania i Komunikacji Społecznej Uniwersytetu Jagiellońskiego*, w: T. Wawak (red.), *Wyzwania zarządzania jakością w szkołach wyższych*, Kraków 2011, s. 105–106.

WSZJK opiera się na założeniu, że pracownicy i studenci są zaangażowani w jego funkcjonowanie, zaś działania w jego ramach obejmują m.in.:

- analizę zasad rekrutacji,
- analizę programów kształcenia (plany studiów, programy nauczania oraz efekty kształcenia),
- analizę realizacji procesu kształcenia,
- analizę warunków realizacji procesu kształcenia,
- analizę wyników kształcenia,
- analizę warunków realizacji praktyk,
- analizę zgodności efektów kształcenia z misją i strategią Uczelni i Wydziału,
- wykorzystanie analiz z biura karier w zakresie doskonalenia jakości kształcenia,
- analizę wyników badań opinii absolwentów i jej wykorzystanie w zakresie doskonalenia jakości kształcenia,
- przegląd aktów prawnych regulujących proces kształcenia oraz sprawy studenckie, w szczególności uchwał PKA,
- ocenę systemu nagradzania nauczycieli akademickich i pracowników administracyjnych związanych z procesem dydaktycznym,
- inne zadania wynikające z rozwoju europejskiego obszaru szkolnictwa wyższego.

Na poziomie Wydziału struktura WSZJK obejmuje:

1. Wydziałowy Zespół ds. Zapewnienia Jakości Kształcenia, w skład którego wchodzi: koordynator wydziałowy, pełnomocnik dziekana ds. jakości kształcenia, przewodniczący zespołów kierunkowych ds. KRK, przedstawiciel studentów wskazany przez Parlament Studencki oraz ewentualnie przedstawiciel dziekanatu wskazany przez prodziekana ds. studenckich. Do zadań Zespołu należy m.in.: opracowanie strategii zapewnienia i doskonalenia jakości kształcenia na Wydziale oraz procedur i polityki zarządzania jakością kształcenia, analizowanie i publikowanie wyników oceny jakości kształcenia, przygotowanie dokumentacji WSZJK.

2. Kierunkowe Zespoły ds. KRK, które są tworzone przez: trzech nauczycieli akademickich stanowiących minimum kadrowe dla danego kierunku, wskazanych przez dyrektora właściwego instytutu oraz przedstawiciel studentów wskazany przez Parlament Studencki. Do zadań tego organu należy m.in.: wdrażanie procedur i zaleceń służących zapewnieniu i doskonaleniu jakości kształcenia; bieżące monitorowanie i analiza jakości kształcenia na kierunku; nadzór nad prawidłowym stosowaniem systemu akumulacji i transferu punktów ECTS, stałe monitorowanie programów kształcenia i ich opisów w postaci efektów uczenia się zgodnych z KRK; opiniowanie zmian w programach kształcenia na kierunku; przekazywanie Wydziałowemu Zespołowi ds. Zapewnienia Jakości Kształcenia wyników ewaluacji systemu na kierunku; przedstawianie dyrektorowi właściwego instytutu propozycji mających na celu podnoszenie jakości kształcenia na kierunku; przedstawianie dyrektorowi właściwego instytutu a następnie Radzie WM corocznych sprawozdań z efektów działania systemu zapewnienia jakości kształcenia na kierunku.

Analiza przedstawionych elementów systemu wskazuje na to, że WSZJK w UZ spełnia europejskie standardy dotyczące wewnętrznego zapewnienia jakości, bowiem:

- system posiada umocowanie prawne,
 - Wydział posiada politykę jakości oraz związane z nią procedury,
 - dokonywany jest okresowy przegląd oraz monitorowanie programów studiów i ich efektów,
 - studenci są oceniani według przyjętych zasad,
 - kadra dydaktyczna podlega ocenie okresowej, ponadto studenci oceniają jakość prowadzonych przez nauczycieli akademickich zajęć,
 - uczelnia zwraca uwagę na warunki realizacji zajęć oraz praktyk studenckich,
- Wydział gromadzi i wykorzystuje informacje dotyczące realizowanych programów studiów poprzez badania ankietowe absolwentów i studentów.

Pewne wątpliwości budzi brak uwzględnienia w procesie oceny programów studiów opinii pracodawców (mimo że informacja na ten temat znajduje się w Polityce Jakości), a także brak wskazania narzędzi wykorzystywanych w konkretnych działaniach z zakresu systemu. Brakuje także jasnej informacji o okresowym publikowaniu danych na temat oferowanych programów studiów, choć prawdopodobnie takie działania są podejmowane chociażby z uwagi na to, że aktualnie jest to wymóg konkurencyjnego rynku edukacyjnego.

Należy także zwrócić uwagę na to, że w opisie WSZJK jest odniesienie do Krajowych Ram Kwalifikacji, które z kolei umożliwiają porównywanie systemów kształcenia na poziomie wyższym funkcjonujących w różnych państwach europejskich.

Podsumowanie

Europejskie standardy i wskazówki dotyczące wewnętrznego zapewnienia jakości w szkołach wyższych stanowią podstawowe wytyczne w zakresie opracowywania i doskonalenia systemów zapewnienia jakości. Analiza elementów przykładowego systemu opracowanego na poziomie wydziału pozwala na konkluzję, że system ten spełnia ww. standardy, a zatem przyczynia się do doskonalenia procesu kształcenia w uczelni.

BIBLIOGRAFIA

- Piasecka A. 2011.** *Wybrane aspekty zapewnienia jakości kształcenia w edukacji na poziomie wyższym*, „Zeszyty Naukowe OTN”, z. XXV, s. 541–547.
- Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 12 lipca 2007 r. w sprawie standardów kształcenia dla poszczególnych kierunków, a także trybu tworzenia i warunków, jakie musi spełniać uczelnia, by prowadzić studia międzykierunkowe oraz makrokierunki. Dz. U. 2007, nr 164, poz. 1166.
- „Standardy i wskazówki dotyczące zapewnienia jakości kształcenia w Europejskim Obszarze Szkolnictwa Wyższego”. 2005. Europejskie Stowarzyszenie na rzecz Zapewnienia Jakości w Szkolnictwie Wyższym, Helsinki.
- Ustawa z dnia 27 lipca 2005 roku, Prawo o szkolnictwie wyższym. Dz. U., nr 164, poz. 1365 z późn. zm.

Wawak T. (red.), 2011. *Wyzwania zarządzania jakością w szkołach wyższych*, Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego, Kraków.
„Wewnętrzny System Zapewnienia Jakości Kształcenia na Wydziale Mechanicznym Uniwersytetu Zielonogórskiego”, www.wm.uz.zgora.pl/wm/images/doc/WSZJK/Wydzialowy_WSZJK-zatwierdzony_RW_14_11_12.pdf. (dostęp: 12.06.2013).
Załącznik nr 2 do Uchwały nr 461/2012 Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej, www.pka.edu.pl/index.php?page=akty_pw_uid. (dostęp: 7.06.2013).

STRESZCZENIE

W artykule zaprezentowano standardy i wskazówki dotyczące wewnętrznego zapewnienia jakości w szkolnictwie wyższym. Przedstawiono także wybrany system zapewnienia jakości funkcjonujący w polskiej uczelni oraz dokonano jego oceny pod kątem spełniania tych standardów.

SŁOWA KLUCZOWE: wewnętrzny system zapewnienia jakości

SUMMARY

The article presents standards and indications relating to internal system of quality assurance on higher education level. The author provided selected internal system of quality assurance in polish university and made its assessment for compliance with these standards.

KEYWORDS: internal system of quality assurance